

Marek Gedl

Biskupice, pow. Kraków

Informator Archeologiczny : badania 1, 98-99

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Osada w Będzieszynie datowana jest wstępnie na schyłek epoki brązu i okres halsztacki. Materiał ceramiczny, forma i wykonanie, nawiązuje do ceramiki osadniczej kultury łużyckiej.

Badania wykopaliskowe stan.1 kontynuowane będą również w latach następnych.

B I S K U P I C E, pow. Kraków

Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce

Badania prowadził doc. dr Marek Gedl, finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce.

Badania wykopaliskowe na grodzisku położonym na wzgórzu zwanym "Bukowa Góra", st. II, były kontynuacją prac prowadzonych w 1965 r.

Celem badań było ustalenie chronologii założenia obronnego wzniesionego na Bukowej Górze oraz wstępne zorientowanie się co do konstrukcji wałów obronnych. Prace skoncentrowano w najwyższej, północnej części grodziska. Pogłębiono wykop V i wykonano nowe wykopy VI-IX.

W tej części grodziska stwierdzono występowanie warstwy kulturowej z materiałem ceramicznym, który można zaliczyć do kultury łużyckiej, ale raczej do jej schyłkowej fazy. Niektóre z fragmentów naczyń wykazywały cechy, które mogą już być charakterystyczne dla późnej fazy okresu halsztackiego lub nawet dla okresu lateńskiego. Stwierdzono w sposób bezsporny, że warstwa kulturowa z materiałem kultury łużyckiej zalega pod wałem. Spostrzeżenie to nie pozwala w sposób całkowicie pewny wiązać powstanie konstrukcji obronnych z działalnością ludności kultury łużyckiej. Brak późniejszych materiałów na terenie grodziska nie daje podstaw do młodszego datowania grodziska.

Być może, że przed wzniesieniem wału znajdowała się na Górze Bukowej osada kultury łużyckiej, którą po pewnym czasie ufortyfikowano.

Wał I otaczający górną część grodziska zwieńczony był palisadą lub rodzajem płotu. Stwierdzono też obecność licznych kamieni w wale i silne ślady przepalenia na niektórych odcinkach wału. Pozwala to na przypuszczenie że obok palisady znajdowała się także jakaś konstrukcja drewniano-kamienno-ziemna, która uległa spaleni. Nie jest wykluczone, że wał pierwszy był dwukrotnie wznoszony i że będzie można w trakcie przyszłych prac badawczych wyróżnić dwie fazy wału.

Przeprowadzono sondażowe badania wału III, które nie pozwoliły na określenie jego konstrukcji. W wykopie natrafiono tylko na warstwę całkowicie jałową pod względem archeologicznym. Być może, że wał ten był tylko usypany z gliny i pozbawiony konstrukcji wewnętrznych.

Na terenie grodziska natrafiono także na ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia, które zalegały w warstwie żółtej gliny, poniżej warstwy z materiałem zaliczanym do kultury łużyckiej.

B I S K U P I N, pow. Żnin

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadził prof. dr Zdzisław Rajewski przy udziale Andrzeja Jeleńskiego, w okresie 5 - 19.VII, finansowało PMA w Warszawie.

Prace na stanowisku 4 były kontynuacją badań z 1966 r. w obrębie arów 87 i 101. Ary te położone są w północno-zachodniej części obronnego osiedla łużyckiego.

W ramach aru 101 ograniczono się do zakończenia eksploracji w poszczególnych partiach wykopu. Na arze 87 rozpoczęto eksplorowanie